

הכל התחיל כקנוניה אכזרית — ולפתע הסתבר שנדקמה קנוניה מוצלחת יותר. אז התחילה ההשתוללות

למורעי. למעשה הקונרס של שגב — בין שנעשה בתמיכת שריר, בין בלעדית — לא היה כל השפעה על התוצאות הסופיות.

כי הניצחון של מודעי לא היה מיקד רי. הוא תוכנן בקפדנות לפרטיו. כל שלב שבו בוצע בהצלחה. התוצאות: מודעי מס' 1; היריבים על הקרשים; והעיקר — הפרשים נשארים בפנים. איך זה תוכנן? כיצד זה הצליח?

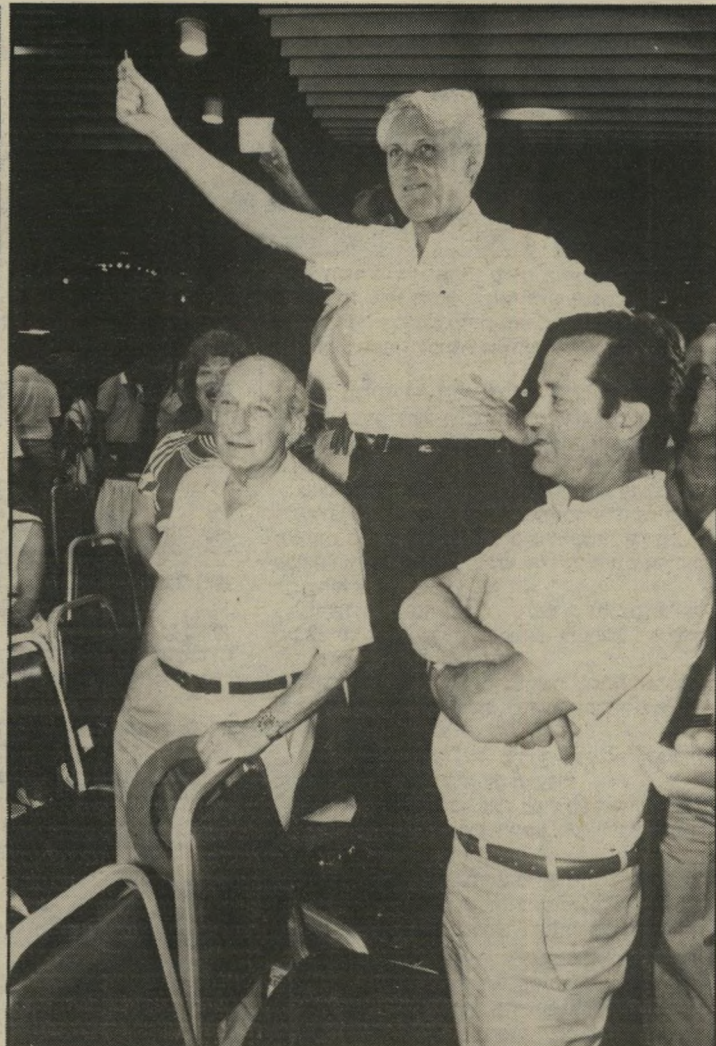
מאז הוקם גוש חרות-ליברלים, דשו בעניין עסקנים ומנהיגים רבים, בשתי המפלגות, וקראו לאיחוד מלא. למעשה, כל אחד מחברי הליברלים תמך ברעיון, בתקופה זו או אחרת. לאנשי מודעי יש גירסה שונה, שקיבלה חיוך ביום חמישי האחרון. לדעתם, מי שדחף את חרות ללחוף לאיחוד היו שריר, פת וניסים, ביחד וכל-אחד בנפרד. השלושה הסכימו להעניק כנרונה את כספי המפלגה ונכדי סיה, תמורת הבטחת כיסאותיהם לשתי קרנציות נוספות. כדרך-אגב הם גם קיוו כי האיחוד יתבצע על גופתו של מודעי.

השר דויד לוי, שמעולם לא התנסה במניפולציות כה מסובכות כפי שהתרחשו במפלגה הליברלית, לחץ לזרז את העניין. התוצאה: 16 באפריל

חיך ההצלחה יחזקאל הרמלך, ראש עיריית רחובות, מניח את רגליו על כיסא ומחייך בשעות הקטנות של הלילה, אחרי שהתברר לו שהפורשים זכו בהישג מרשים.

יסורים בדרך לניצחון יצחק מודעי מעוות את פניו בעת נאומו הארוך בוועידה, אם כי רוב הזמן השתדל לשמור על ארשת-פנים שלווה ורגועה.

יים טיפלו חבריו הזועמים בצוות הטל-וויזיה, שניסה לצלם את המתעלף (ראה: מדור שידור).

הצעיר הנרגש התעורר רק כאשר צוות של מגן דויד-אדום התקרב לטפל בו.

שגב ניצל ורוחו שבה אליו, אבל המחנה שאליו הוא השתייך כבר היה נטול רוח-חיים, מובס ומרוסק.

גם חברים, גם נוכלים

לא במיקרה היה זה דווקא שגב שהתפרק. כמה שעות לפני כן, עוד לפני ההצבעה שהיסלה פוליטית את שריר ואנשיו, שלף מודעי גזר-נייר, שחולק באותו הבוקר במידשאות ובאולמות כפר המכביה. שריר נופף בכרוז שריבר בגנותו — מתחת לידיעה של אילן שחורי מהארץ, שבה צוטט מודעי, הוסיף אלמוני: "הוא שוב מתרברב. האם תחזור גם היום תמונת הגיבור המפורסמת — שרוע על הרשא, חבוש גבס ומדושך-עונג? אל תתמוך בשיגעונו הפרטי של חבר אחר, שעדיין רואה את עצמו טוב יותר מאחרים ומורס מעם, המשמיק ללא הרף את כל חבריו למפלגה! אל תיתן ידך להרס המפלגה — אל תיתן קולך למודעי!"

הכרוזים חולקו עליידי עוזי כהן, עסקן מקומי מרעננה, נאמנו של משה ניסים. מודעי נופף בכרוז וגילה לשומי עיו כי שגב הוא שהרפיס אותם. הוא לא ציין מי יום ומימן את הפרוייקט. זה היה מיותר. כולם הבינו את הרמז. את ראשי הם רוצים, בדרך לאיחוד הליברלי וזק מודעי והרטיט את לבבות אהריו.

אחריכ ספר שגב להעולם הזה, עוד לפני שהתמוטט, כי הוא הוציא 7000 שקל מכיסו, וכי עשה זאת על דעת עצמו.

אבל הסבריו של שגב לא נשמעו כחלל האולם. הצירים נתנו את קולם

בחוק השר שריר יושב בקצה בימת הנשיאות, מתחת לדגל חמוי-ראש, אחרי שהתברר שהצעתו, שהובאה עליידי השר ניסים, לאיחוד מלא עם חרות, על גופתו של מודעי — נחלה כישלון.

טריבון ההמונים ראש העיריה שלמה להט עומד על כיסא ומניף את ידו האוחזת בפתק כצ' בע הכתום, אותו ביקש מאנשיו, מתנגדי האיחוד, להטיל לקלפי.